

вамъ кой може да ти послужи. У полътъ на Веаувій, два часа далечъ отъ града, живѣе една всесилна вѣщица, която, по зловредната роса на новия мѣсець събира былкы, които иматъ сила да вържатъ любовта съ вѣчны узы. Искуството на тѣзи жена ще довара любовникати у краката ти. Потърси я и ѝ помени името на Арбака; тя отъ боязнь отъ туй име ще ти даде най силното либиче.

— Увы! рече Юлія, азъ не знаѣхъ пътя къмъ жилището на вѣщницата и колкото и да е късь, той ще са покаже дългъ на една дѣвица която оставя тайно башина си домъ. Мѣстото е обрасло отъ дивы лозины и опасно поради пещеритъ и урвйтъ си, азъ не мож да са довѣрѣхъ на сѣкиго защото са докача домашната ми честь не са бож толкосъ ако са расчуе че обычамъ Главка, колкото че съмъ спечелила сърцето му чрезъ либиче.

— Ако подирь три дни са пооправи здравіето ми! . . . рече Египтянинътъ като са подигнахъ и за да опыта силтѣ си ичужъ, да тѣтри въ стаята си насамъ натамъ, можа хъ азъ да та придружъ но що вреди? отложи ходенъето.

— Не! Главкъ ще са ожене скоро за неаполитанката.

— Ще са ожене!

— Да, въ началото на идущія мѣсець.

— Толкози скоро! увѣрена ли си добръ за туй?

— Научихъ го отъ устата на слугынята ѝ.

— Туй не става! извика распаленъ египтянинътъ, не са бой! Главкъ е твой. Но какъ ще му дадешъ да испіе либичето?

— Баща ми е призовавъ Главка и неаполитанката, мыслѣхъ, на вечеря у дома за въ другій день. Тогасъ ще можъ сама да му го дамъ да го испіе.

— Нека тѣй бжди! извика, египтянинътъ и таквази дѣва радостъ блѣсна въ очитъ му, што Юлія наведе очи на долу почти оплашена. Утрѣ вечерь нека сѣ готовы колатати; имашъ ли кола подъ твоя власть?

— И пыташъ имамъ ли? отговори Юлія, която никога не пропушаше случай за да са похвали съ богатството си.

— Пригответи слѣдователно колата. Има една къща едвамъ три четверти на часа далечъ отъ града, дѣто ходитъ найбогатитъ жители на Помпеа ради хубавитъ бани и градины. Тамъ да чакашъ; съвсѣмъ че сѣмъ боленъ и на смърть, ще ма намѣришъ тамъ че та чакамъ предъ статуята на Силена, въ лѣса който обикаля градината; азъ самъ ще та заведъ при вѣщницата. Тамъ трѣба да чакашъ докато мръне, до като са разиди множеството и са очисти пътя